

2023

EXPOSICIONS

Arxiu Històric del Centre Cívic Pere Pruna

CATÀLEG ANUAL

En aquest catàleg hi trobaràs un recull de les exposicions i els artistes que han passat per les nostres sales durant el cicle expositiu 2023.

*

El Centre Cívic Pere Pruna és un espai compromès amb el foment i la difusió de l'art contemporani. El seu objectiu és apropar-lo a la ciutadania i facilitar l'accés de la població del districte a la creació artística, oferint també als/les artistes i creadores emergents un espai en el qual s'aculli i es difongui la seva obra i la posi en contacte amb nous públics, afavorint així l'intercanvi de coneixement i generant entorns de relació entre artistes, entre artistes i agents culturals, i entre artistes i públics.

El nostre centre està interessat en artistes i/o propostes expositives que manifestin una bona qualitat tècnica i conceptual, alhora que innovadora i vinculada al (o enriquidora del) context local en el qual se situen.

En el cicle expositiu 2023, hem acollit un total de deu exposicions. Quatre d'elles han estat escollides en la "Convocatòria d'Exposicions 2023" del Centre Cívic Pere Pruna, dues d'elles formen part del programa d'exposicions itinerants "Temporals" de l'ICUB i tres d'elles organitzades amb entitats del territori (l'Escola TRAÇ, l'Escola Llotja i els Casals de Gent Gran del Districte).

A l'any 2023 han exposat a les nostres sales un total de 65 artistes i curadors, i han visitat les nostres exposicions un total de 1450 persones.

*

Í N D E X

PRIMER TRIMESTRE

(gener-març)

ESPIGOLADORES: TRES MIRADES

Glòria Albors Tronchoni, Mª José de Molina i Gorina i Gemma Romero Goday
pàg. 6

SEDÀS

Berta Auseré
pàg. 14

UN ÀLBUM FAMILIAR DE CURES

Tatiana Donoso
pàg. 22

SEGON TRIMESTRE

(abril-juny)

JARDINS SOTA L'ASFALT

Laia Noal
pàg. 30

PÓDATE LOS DEDOS, A VER SI CRECEN

Mario Molins
pàg. 38

TERCER TRIMESTRE

(juny-juliol)

MÚSICA I ART EN LA LITOGRAFIA VITOLFÍLICA

Comissariada pel Grup Vitolfílic de Barcelona
Artistes: Enric Masó i Nurya Khano
pàg. 46

QUART TRIMESTRE

(setembre-desembre)

CICLES

Perceval Graells i Costa Plaza
pàg. 54

LA SEGUNDA COMUNIÓN

Tania Berta Judith
Comissariada per Rosa Martínez
pàg. 62

SILENCI MATÈRIC

Joan B. Domènech
pàg. 70

PINZELADES DE VIDA

27ª Exposició de la gent gran del districte
pàg. 78

PRIMER TRIMESTRE
(gener-març)

ESPIGOLADORES: TRES MIRADES

Glòria Albors Tronchoni, Mª José de Molina i Gorina, Gemma Romero Goday

Del 5 al 28 de gener

Tècnica Mixta

Seleccionada a la 'Convocatòria d'Exposicions 2023'

“Espigoladores: tres mirades” és una exposició en la que les tres artistes exploren punts en comú entre les seves obres, traçant noves connexions i convergències. Aquest projecte neix de la contemplació de dues obres diferents: *Des glaneuses* (1857), pintura de Jean-François Millet, i el documental d'Agnès Varda, *Les glaneurs et la glaneuse* (2000).

“Partim de conceptes que, malgrat no estar massa arrelats en la nostra societat, tenen cada cop més sentit i són de vital importància: recollir, recuperar i reutilitzar.

Avui en dia, el consum s'ha convertit en una part indispensable de la nostra existència. Sotmesos constantment al dictat dels mercats d'una societat consumista, ens deixem portar per un afany d'acumular objectes que sovint no són necessaris ni perduren en el temps. D'altra banda, observem que sorgeixen sistemes i sectors de la població que operen com a petites resistències i opten per recuperar el que els altres descarten.

Espigolar, recollir el que ha quedat després de la collita, té ara un sentit més ampli que cobrir les necessitats d'alimentació bàsiques.

La mostra pretén ser un crit d'atenció al malbaratament sistemàtic. Vol ser, també, un motiu de reflexió sobre la desigualtat i l'esgotament dels recursos del planeta, així com un missatge d'alerta per a les generacions futures.

Totes les nostres obres parteixen de materials i objectes trobats, dels que a partir d'un exercici d'imaginació i poesia els hi associem o construïm un relat. Ens retrobem de bell nou amb l'univers perdut del joc, transformant la forma objectiva en fantasia i observant més enllà de la realitat palpable.

La nostra mirada pensa en cada objecte desestimats com a un camí per fer art. Cadascuna de nosaltres partim d'una petita història al voltant d'aquesta idea que ens ha portat a voler desenvolupar juntes aquesta exposició.”

ESPIGOLADOR

TRES MIRADES

Aquest projecte neix de la contemplació de dues obres diferents: *Des glaneuses* (1857), pintura de Jean-François Millet, i el documental d'Agnès Varda, *Les glaneurs et la glaneuse* (2000).

Partim de conceptes que, malgrat no estar massa arrelats en la nostra societat, tenen cada cop més sentit i són de vital importància: recollir, recuperar i reutilitzar.

Avui en dia, el consum s'ha convertit en una part indispensable de la nostra existència. Sotmesos constantment al dictat dels mercats d'una societat consumista, ens deixem portar per un afany d'acumular objectes que sovint no són necessaris ni perduren en el temps. D'altra banda, observem que sorgeixen sistemes i sectors de la població que operen com a petites resistències i opten per recuperar el que els altres descarten.

Espigolar, recollir el que ha quedat després de la collita, té ara un sentit més ampli que cobrir les necessitats d'alimentació bàsiques.

La mostra pretén ser un crit d'atenció al malbaratament sistemàtic. Vol ser, també, un motiu de reflexió sobre la desigualtat i l'esgotament dels recursos del planeta, així com un missatge d'alerta per a les generacions futures.

GLÒRIA ALBORS TRONCHONI

(Sabadell, 1955)

Glòria Albors Tronchoni, nascuda a Sabadell l'any 1955, es va traslladar a Barcelona l'any 1971 on resideix actualment. Ha cursat estudis a l'Escola Massana de Barcelona, especialitat pintura, gravat i esmalt, ampliant la seva formació en gravat a l'escola d'Art Núria Duran Arana.

És co-fundadora de l'Escola Niu D'art, on ha impartit classes de dibuix i pintura a nens i adults, i professora de gravat al seu propi taller, Espai Gravats, i a la Riera de Sant Miquel de Barcelona. És també membre del Centre Artístic Sant Lluc i fundadora del col·lectiu DeFem, que reivindica la figura de la dona al món de l'art des del 2016.

Exposa de manera continuada a Catalunya, Espanya, França, Itàlia i Anglaterra.

MIRADA

"He elaborat el meu projecte molt centrada en la recuperació de material dins de l'espai urbà que és, en definitiva, el meu espai. He recorregut mercats i tallers d'artesans, fusters i ferrers, amb la finalitat d'espigolar tot el que ells consideraven rebuig. També he furgat dintre dels espais de "Drapaires" sense utilitzar els diners per adquirir la peça que he considerat interessant. Els he explicat el projecte i ho he intercanviat per algun objecte personal en desús, fomentant una altra manera d'intercanvi.

Per elaborar l'obra, m'he centrat molt detingudament en l'objecte i he imaginat la seva història anterior, per compondre'n, finalment, una de nova. Ho he recolzat amb petits textos o poemes, intentant transmetre tota l'emoció que m'ha aportat el fet d'haver-los recuperat."

Mª JOSÉ DE MOLINA I GORINA

(Tarragona, 1955)

Nascuda a Valls, Tarragona, el març del 1953, actualment resideix a Sant Just Desvern, Barcelona.

És autodidàcta encara que assisteix a diversos tallers formatius de manera puntual.

Ha exposat a Catalunya en presentacions col·lectives i individuals.

Entén l'art com un llenguatge que connecta directament amb l'ànima per arribar a la transformació del món.

MIRADA

"Envoltats com estem de milers d'objectes i materials, tots ells m'interpel·len i em provoquen fer-ne un segon ús, o un tercer, ben bé no se sap. En tot cas, són objectes que configuren l'excusa per recrear un nou escenari plàstic, literari i, a cops també, de denúncia per expressar el que observo, sento o pateixo.

El collage com a tècnica pictòrica, la pintura acrílica, les aquarel·les, els llapis i altres materials són el meu suport expressiu."

GEMMA ROMERO GODAY

(Barcelona, 1953)

Gemma Romero Goday, nascuda a Barcelona l'any 1953, ha viscut a diferents pobles i ciutats d'arreu, però s'identifica com a natural de Portbou on crea i resideix actualment. Ha cursat estudis d'arts plàstiques a l'Escola de Belles Arts, La Llotja (Barcelona), Escola d'Art J. Martínez Lozano (Llançà) i de ceràmica amb l'escultor Joan Cots.

Ha impartit classes d'aquarel·la a l'Escola d'Art J. Martínez Lozano (2010-2016), és membre de l'Agrupació d'Aquarel·listes de Girona i del Col·lectiu de Pintors de Portbou. Des de 1989 comença a exposar a Catalunya, França, Andorra, Madrid i Houston. Ha estat premiada en concursos tant en tècnica de pintura a l'oli com d'aquarel·la.

MIRADA

SONS DE NATURA.

Aquest és un treball experimental amb diversos materials que he anat trobant, dia rere dia, en el meu quotidià camí al taller.

Són materials senzills, humils, com filferros, pedres, fils, metalls rovellats, papers vells...

Abandonats pel camí em diuen quelcom, sense saber ben bé el per què. Elements que he anat guardant damunt una taula de treball i, finalment, els hi he volgut donar protagonisme.

Tot és imaginatiu, intentant provocar un sentiment. M'adono que he amarat sense voler mar i muntanya.

PRIMER TRIMESTRE
(gener-març)

SEDÀS

Berta Auseré

del 2 al 25 de febrer

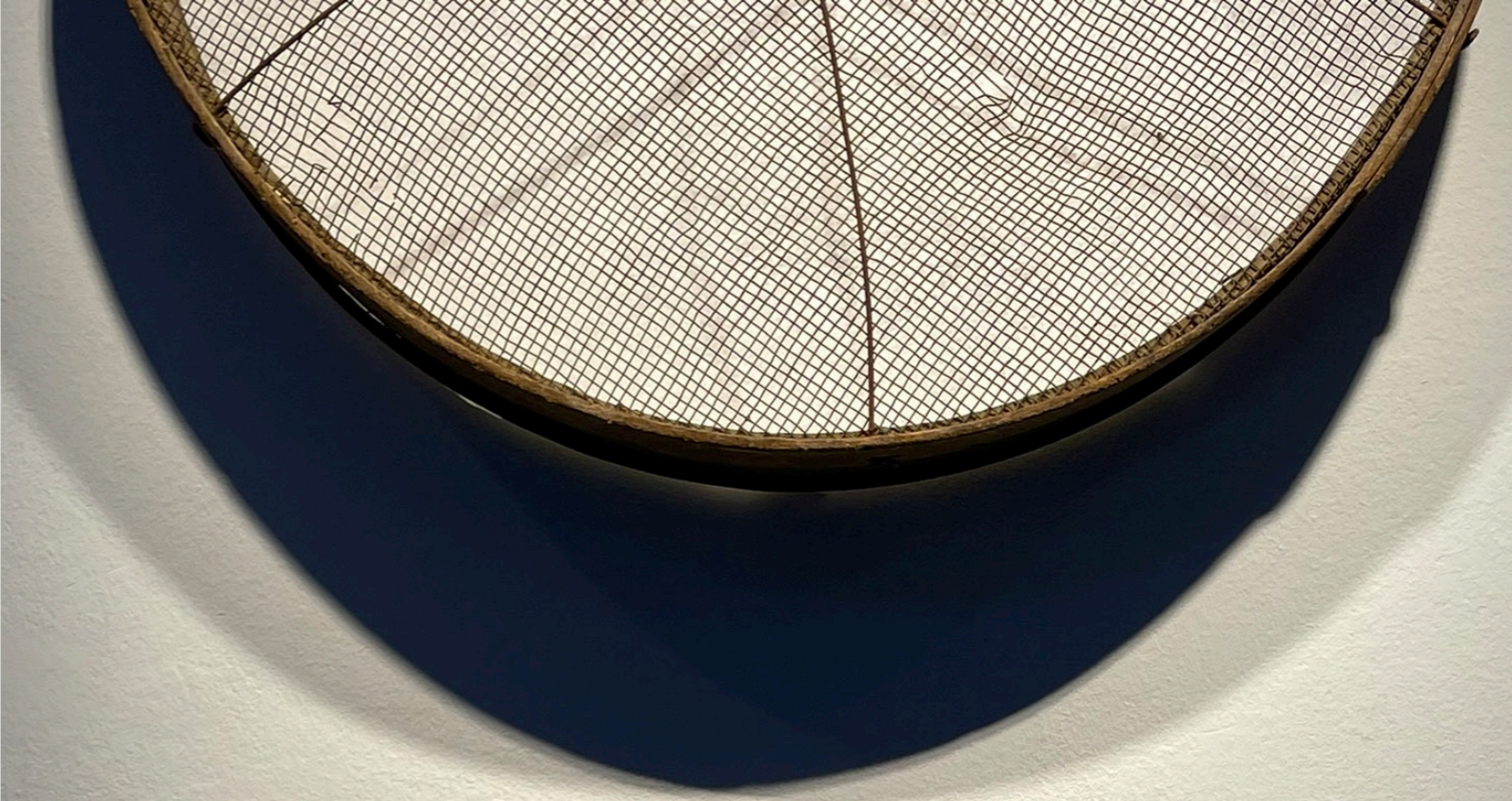
Pintura

Guanyadora del Premi Tat Vila 2023 de l'Escola TRAÇ

Berta Auseré parteix del sedàs com a objecte que desenvolupa simultàniament una labor tècnica i conceptual en aquesta exposició.

Amb la fusta i les gúbies com a elements recurrents en la seva obra, plasma la xarxa, la reixa i el filtre del sedàs de manera constant i decidida.

Les incisions en les peces són les guies d'aquests tres elements, que esbossen línies d'un filtre imaginari.

SEDÀS

BERTA AUZERÉ

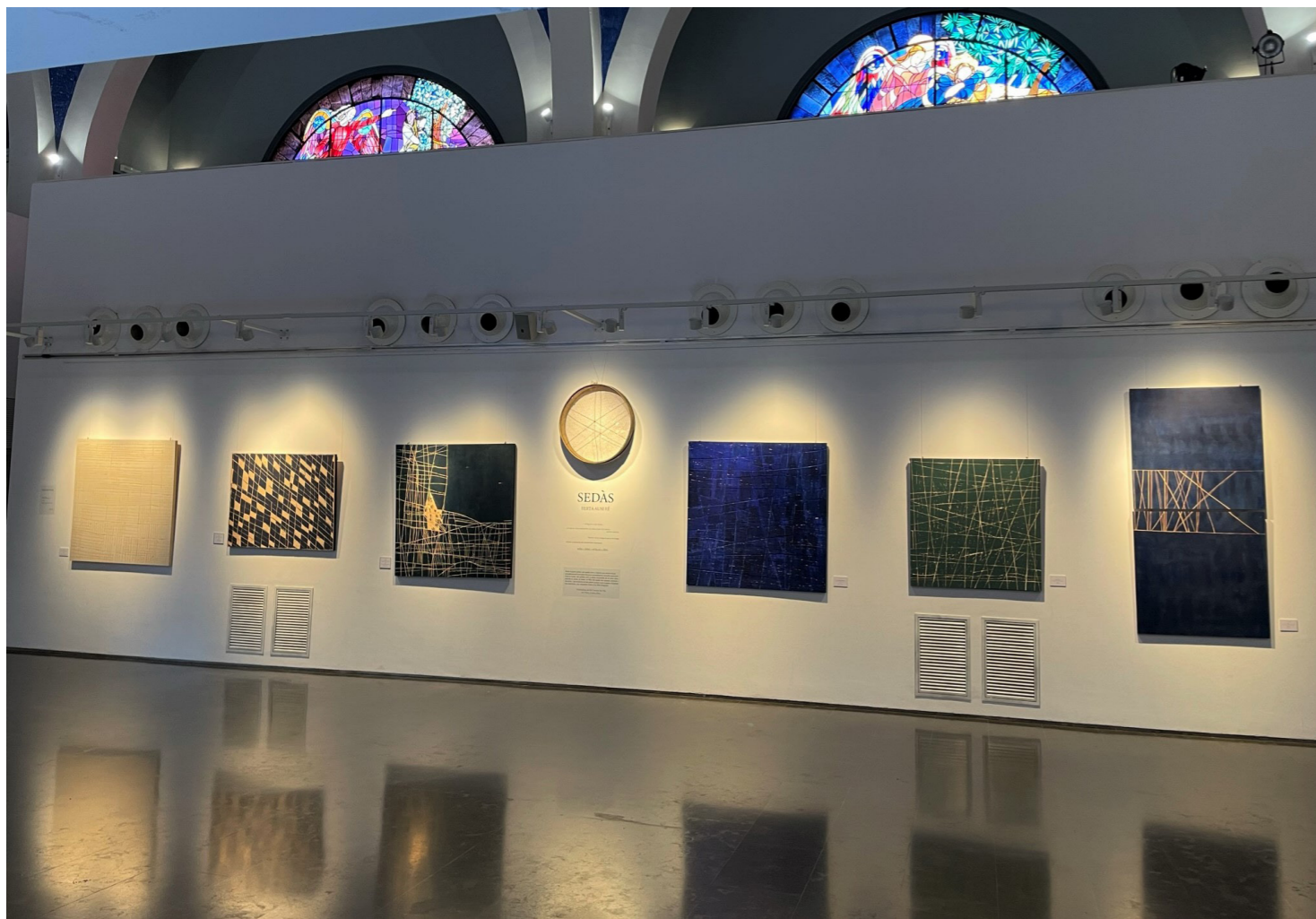
- al·legoria a un sedàs -

L'al·legoria, busca representar una idea a partir d'un objecte,
animal o persona.

Busca(r) donar imatge al que no té imatge.

Intentar comprendre allò aparentment inabastable.

sedàs = tamís = sel·lecció = filtre

BERTA AUZERÉ

(Barcelona)

Berta Auseré Lubiano deixa enrere els seus estudis d'ADE i la seva carrera de *sommelier* al 2016, quan es matricula en una escola de pintura i obre una nova etapa en la que es centra en explorar les seves inquietuds creatives.

La seva pràctica artística es situa entre la pintura, habitualment de gran format, i l'escultura, sent la fusta i les gúbies material i eines recurrents a l'hora de produir les seves obres. Es forma a l'Escola d'Art TRAÇ i l'acompanyen en l'aprenentatge professionals com Mar Esplà Povo, arquitecta i interiorista emocional, i Cristina Pérez, artista i professora.

Fins la data d'avui ha participat en exposicions col·lectives i individuals a l'Escola TRAÇ i al Centre Cívic Pere Pruna, i ha estat finalista i guanyadora (2019 i 2021, respectivament) dels *Premis Tat Vilà* i finalista dels *Premis Torres-García* de la ciutat de Mataró.

CONVERSES

Podeu veure l'entrevista amb l'artista Berta Auseré clicant [AQUÍ](#).

PRIMER TRIMESTRE
(gener-març)

UN ÀLBUM FAMILIAR DE CURES

Tatiana Donoso

del 2 de març al 15 d'abril

Fotografia, art tèxtil i instal·lació

Exposició inclosa al circuit Temporals de l'ICUB

Qui cuida la cuidadora? Respondre o, almenys, plantejar aquesta pregunta és el que pretén l'artista Tatiana Donoso amb aquest àlbum familiar.

Una revisió de la institució de la maternitat en què la treu de l'àmbit privat i tracta la invisibilitat i resistència dels cossos que cuiden, a través de la seva pròpia experiència com a mare.

Mitjançant la fotografia, l'escriptura i el brodat, Un àlbum familiar de cures planteja i dona visibilitat al treball domèstic i de cures, no retribuït econòmicament o pagat "amb amor", el veritable sostenidor de la família i del sistema econòmic en el qual vivim.

ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES

'Reescriure les imatges: Taller de brodat sobre fotografia' .

TATIANA DONOSO

(Barcelona)

“La meva pràctica artística gira entorn de l’activació de les memòries del cos en relació al trauma de l’experiència de migració i exili, a partir de l’arxiu fotogràfic i documental familiar, així com amb processos tèxtils com la costura i el brodat.

La meva relació amb l’arxiu fotogràfic és tant artística com professional, ja que em dedico a la fotografia, a la documentació i gestió d’arxius fotogràfics, la qual cosa em permet tenir uns coneixements sòlids de la pràctica arxivística des de la institució i aplicar-los en l’organització de l’arxiu familiar-domèstic punt en la gestió, la digitalització i la conservació.

Incorporar la costura i el brodat a la recerca del trauma a través de l’arxiu, em permet connectar amb un llenguatge inscrit en la genealogia femenina de l’arbre familiar, visible un altre tipus d’arxiu que desa la memòria de les escriptures del cos de les dones.

Recordar és polític. És un acte de resistència enfront de l’oblit, enfront del relat oficial que invisibilitza el trauma de la migració i l’exili. Per a nosaltres les dones, que hem estat esborrades de la història i que se’ns ha negat una genealogia en la qual arrelar la nostra memòria, recordar i donar valor a les nostres vivències per a confeccionar un relat propi és -com va dir Adrienne Rich- un acte de supervivència.”

Text extret de la [web de la Tatiana Donoso](#)

CONVERSES

Podeu veure l’entrevista amb l’artista Tatiana Donoso fent click [AQUÍ](#).

SEGON TRIMESTRE
(abril-juny)

JARDINS SOTA L'ASFALT

Laia Noal

del 20 al 30 de juny

Fotografia i instal·lació

Exposició inclosa al circuit Temporals de l'ICUB

Durant el confinament per la covid-19 les herbes silvestres van envair les ciutats.

Aquest és el punt de partida de Jardins sota l'asfalt, que apunta, d'una banda, a les herbes silvestres —conegudes popularment com a “males herbes” — que creixen als racons de les ciutats i aporten biodiversitat i, de l'altra, a allò que es coneix com a Tercer paisatge, aquests terrenys indefinits, no productius, en els quals creixen descontrolades les espècies arvenses.

Laia Noal ens proposa una reflexió sobre la relació de l'urbanisme i l'ésser humà amb la naturalesa, i visibilitza el fet que sota l'asfalt hi ha un jardí en potència que, en un context de crisi climàtica, hauríem de deixar brollar.

ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES

Activitat familiar 'Fes el teu herbari en família'

Itinerari 'Descobreix el tercer paisatge que ens envolta'

LAIA NOAL

(Barcelona, 1985)

L'obra de Laia Noal gira al voltant de la investigació de la nostra relació amb la natura, centrant-se en la construcció que fem del paisatge i el diàleg que establim amb l'entorn.

De quina manera l'intervenim i incidim en ell constantment, generant així unes tensions entre allò que considerem natural i allò que cataloguem com artificial. L'interès especialment com aquestes tensions condicionen la manera en què els nostres cossos es relacionen amb altres cossos i amb l'espai. I de quina manera en un món hiperconnectat i hipercomunicat que es mou a tota velocitat cap a l'artificialitat en tots els camps, aquests elements s'expandeixen donant lloc a noves relacions i comportaments.

La fragilitat, la vulnerabilitat, la resistència, l'adaptabilitat, l'equilibri, l'inefable, les divisions, les esquerdes, els elements binaris i complementaris són constants en la seva obra. Treballant de manera multidisciplinària, a través de diferents llenguatges plàstics entre els quals es troben l'escultura, la pintura, les instal·lacions, l'art sonor, el dibuix i la fotografia, Noal va dibuixant i entreteixint obres que reflexionen al voltant d'aquestes idees.

CONVERSES

Podeu veure l'entrevista amb l'artista Laia Noal fent click [AQUÍ](#).

SEGON TRIMESTRE
(abril-juny)

PÓDATE LOS DEDOS, A VER SI CRECEN

Mario Molins

del 8 de juny a l'1 de juliol

Escultura i gravat

Seleccionada a la 'Convocatòria d'Exposicions 2023'

La poda és un acte humà cap als arbres que es pot realitzar amb múltiples finalitats, dues de les quals serien: millorar la seva existència o aprofitar-se de la seva capacitat creadora. En el context en el qual ens trobem, era de l'Antropocè i d'un alarmant canvi climàtic, és necessari prendre la primera via esmentada que ens ofereix la poda, comproment-nos i reconnectant físicament i emocionalment amb la natura.

PÓDATE LOS DEDOS, A VER SI CRECEN és una proposta expositiva a partir de la qual es pretén conscienciar dels creixements i de les essències interiors i exteriors de la natura que ens envolta. En aquest projecte Mario Molins treballa amb arbres caiguts i branques podades, que trasllada a la intimitat del seu taller per crear escultures que desitgen apropar-nos d'una manera física a l'arbori. De les restes de les obres, coent-ne les branques, genera tinta xinesa amb la qual posteriorment duu a terme una sèrie de gravats: monotípies que permeten mostrar la matèria interior de l'arbre, con-

siderant-la la seva part més mística, i desitjant connectar la seva espiritualitat amb la nostra.

L'exposició és un apropament a l'arbre com a entitat física i espiritual, generant un paral·lelisme i assenyalant les seves semblances amb l'ésser humà. Les obres se situen a l'espai de manera instal·lativa, generant un bosc a través del qual els visitants podran transitar de manera física, però també de manera espiritual i contemplativa. Ens convida a passejar entre arbres que s'intenten comunicar amb nosaltres a través de les seves restes matèriques i de les noves formes que els ha donat l'artista, el qui ens proposa parar atenció i intentar escoltar les seves paraules.

Molins també es planteja si realment podem formar part d'un tot, si l'alienació de l'ésser humà respecte la natura ha provocat una desconexió irreparable, i ens planteja una senzilla pregunta: ¿ens poden créixer els dits si ens els podem?

ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES

Conferència 'La naturalesa de la creació. De la poesia a l'obra plàstica'
dijous 8 de juny a les 19h.

Inauguració i visita guiada
dijous 8 de juny a les 20h.

P o e m a / P o d a

Siente mi corteza
pero mírame dentro.
Entro en tu cabeza,
me preocupo
y te ocupo.
Tus manos vomitan
preciosas flores,
gritan, no las ves...
salen volando,
mis pétalos revoloteando
alrededor de mis brotes,
deseando que me aportes
mi alma lignificada,
retomando el vuelo,
mi invisible velo
entre la tierra y el cielo.

MARIO MOLINS

(Osca, 1983)

La pràctica escultòrica de Mario Molins parteix de la seva experiència vital. Nascut i criat en un entorn rural, al si d'una família dedicada a l'agricultura i la ramaderia de la província de Binèfar (Osca), aprèn del seu avi l'art de la poda. Son els principis d'aquesta pràctica els que aplica a la seva producció artística, intervenint en arbres ja morts o endormiscats, amb la voluntat de dóna'ls-hi veu i despollar les seves paraules profètiques.

Llicenciat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona i amb estudis de doctorat, ha realitzat múltiples exposicions nacionals i internacionals. Son destacables les exposicions individuals al CDAN – Fundación Beulas (Osca), a la sala Puerta Gótica de l'Universitat de Navarra, al parc José Antonio Labordeta (Zaragoza) o al Espace Art Gallery (Brusel·les), així com les exposicions col·lectives a la Fundació Antonio Pérez (Conca) i a la Casa Elizalde (Barcelona). D'altra banda, al 2015 l'Associació Aragonesa de Crítics d'Art (AACAA) el guardona com el millor artista aragonès menor de de 35 anys.

A més a més de la fusta, també practica l'escultura en pedra i ha investigat tècniques i pàtines naturals per a treballar el bronze, produint escultures que situa tant a entorns naturals, a l'espai expositiu com a l'esfera pública.

CONVERSES

Podeu veure l'entrevista amb l'artista Mario Molins fent click [AQUÍ](#).

TERCER TRIMESTRE
(juny-juliol)

MÚSICA I ART EN LA LITOGRAFIA VITOLFÍLICA

Grup Vitolfílic de Barcelona

amb obra pictòrica de Nurya Khano i Enric Masó

del 5 al 28 de juliol

Art imprès i art pictòric

Seleccionada a la 'Convocatòria d'Exposicions 2023'

Música i art en la litografia vitolfílica és una exposició en la qual es reuneixen obres pictòriques i litografies vitolfíliques sota el denominador comú de representar o inspirar-se en les temàtiques de la música, la dansa i l'òpera, amb la voluntat de traçar paral·lelismes entre l'art imprès i l'art pictòric, i alhora donar a conèixer la tècnica litogràfica i la vitolfília.

Quan parlem d'una litografia ens referim a una estampació realitzada a partir d'una pedra (lithos - pedra - i graphe -dibuix-). El que caracteritza aquesta tècnica, des del punt de vista artístic, és que permet a l'artista dibuixar directament sobre la matriu (el motlle original del que se'n obtenen les litografies) i per tant no havia de recórrer necessàriament a la figura del gravador professional, que tradicionalment era l'encarregat de traspassar les imatges que els pintors realitzaven sobre el paper de la matriu. Això la va convertir en la tècnica d'impressió més utilitzada dels segles XIX i XX, per la llibertat creativa que permetia i per la seva immediatesa.

A l'espai expositiu hi trobem un recull de litografies vitolfíliques – impressions en paper que els industrials tabaquers empraven per a protegir, embellir i identificar els seus productes, acompanyant caixes, malls, calaixos i puros – sobre dansa, òpera, teatre, compositors i instruments de corda, percussió i vent. D'altra banda, també és present l'obra de Nurya Khano i Enric Masó, artistes pictòrics que s'han inspirat en les col·leccions privades del Grup Vitolfílic per produir o bé seleccionar les peces que s'han exposat a sala. Aquestes vinculen el projecte a la contemporaneïtat i tracen paral·lelismes temàtics, estètics i simbòlics entre ambdós formats, que agafen especial rellevància a l'espai d'aquest centre, especialitzat en música clàssica.

Una constant present a l'exposició, tot i que no evident a primera vista, és la presència de codis QR en les cartel·les de les obres. Aquest gest ens permetrà fer un recorregut sonor, apart de visual, podent gaudir d'una selecció de peces musicals vinculades a cada una de les obres exposades.

MÚSICA I ART EN LA LITOGRAFIA VITOLFÍLICA

una exposició del Grup Vitolfílic de Barcelona

AMB OBRA PICTÒRICA DE
NURYA KHANO i ENRIC MASÓ

INSTRUMENTS DE CORDA

GRUP VITOLFÍLIC DE BARCELONA

(des de 1949)

El Grup Vitolfílic de Barcelona és una associació sense ànim de lucre que reuneix a col·leccionistes de vitoles i litografies de Catalunya, Espanya i Europa, i que promou el col·leccionisme de productes vitolfílics, com anelles clàssiques i de sèrie, habilitacions, cartells, cromos i caixes.

Des del Grup Vitolfílic també organitzen concursos, trobades, jornades d'intercanvi i exposicions, dissenyen trofeus, plaques i etiquetes, així com productes d'edició com la revista semestral La Vitola d'Or, fascicles, catàlegs i llibres. *Rep el nom de vitolfília la disciplina que tracta el coneixement de les anelles dels purs i la seva manera de col·leccionar-les.*

Si analitzem etimològicament la paraula i la descomponem en les seves dues parts:

“vitol” i “filia”, el diccionari de la llengua ens defineix “filia” com: afició o amor a alguna cosa i “vitol(a)” com anella dels cigars purs.

Així doncs, la vitolfília indica l'afició a les anelles dels cigars purs.

NURIA KHANO

(Barcelona, 1954)

Artista de vocació tardana, es forma en Disseny del vidre per l'arquitectura (1998), realitza cursos de pintura a l'Escola de la Dona (2003-2004) i estudia pintura a l'Escola d'Art del Treball, actual Escola d'Art Industrial, entre 2005 i 2012.

Ha participat en múltiples exposicions nacionals i internacionals, destacant les exposicions individuals a la Galeria B14 de Barcelona (2014) i a la Sa sa sa Galeria de Arte de Tuxtepec (Mèxic).

Transitant entre la figuració i l'abstracció, i amb fermes components d'influència expressionista que podem observar en els traços i colors emprats, la seva obra ha anat evolucionant en el temps. Tot i així, treballa principalment l'oli, l'acrílic, la barreja de tintes i l'aquarel·la, que es sumen i complementen sobre suports com poden ser el paper, la fusta o la tela, representant figures en moviment de les que no s'esbossa ben bé la cara o retrats que observen directament i interpel·len l'espectador.

ENRIC MASÓ

(Barcelona, 1955)

Provinent de família d'escultors, Enric Masó és un artista pictòric que treballa, principalment, amb la pintura màtica, el gravat i la monotípia.

Es forma a EASD Escola d'Art i Superior de Disseny Llotja a Barcelona i Madrid, compaginant els estudis de gravat i fotografia, i és també membre fundador de Grup Art 4 i Grup Art 5. Fins la data d'avui ha realitzat exposicions individuals i col·lectives de manera recurrent a Catalunya i Balears, ha participat en biennals a Catalunya i disposa d'obra nacional i internacionalment.

Masó desenvolupa la tècnica i estil propi de la pintura màtica, incorporant objectes diversos com pedres, xarxes o fustes a les seves obres, aportant textures i volums que no es podrien aconseguir amb la pintura plana, i representant paisatges habitualment costers i marins. D'altra banda, treballa la tècnica del gravat, acostumat a presentar les seves obres agrupades en sèries pictòriques i actualment també experimenta amb l'aquarel·la sobre ceràmica al Taller de Nuria Pie.

QUART TRIMESTRE
(setembre-desembre)

CICLES

Perceval Graells i Costa Plaza

del 7 al 31 de setembre

Pintura i art tèxtil

Seleccionada a la 'Convocatòria d'Exposicions 2023'

En aquesta exposició Perceval Graells i Costa Plaza presenten obres que exploren temes com la superació del dolor, la ràbia i el desconcert, emocions que tots podem experimentar en algun moment.

Un mateix tema, abordat plàsticament de dues maneres diferents, endinsa a l'espectador en l'univers dels artistes i el convida a reflexionar sobre com de terapèutica pot ser la contemplació de les seves obres.

PERCEVAL GRAELLS

Oro encorsetado

2022

Pa d'or i fons de fèrret

65x40x30 cm

La Segona Femmina de la Falanga Espanyola i de la JONG va publicar en 1968 una sèrie de "propaganda" mit a la preparació de la dona al matrimoni. Entre elles es podia llegir "Maximitza el corpi", "Oligues oblidarà i no el queixarà". No tenen separades, unes frases puntuals, tant un discurs contra que ocupava tota la quadrícula i que va aconseguir construir la identitat femenina. La representació reflecta en el corpi, en l'expressió. El símbol entre més arribà de l'estructura de puntalles. Un se metia arribà en què es va intentar encorsetar a la dona i humilitar-la a la vida de la fe. Eixes capaç de donar vida que van quedar en l'ordre més absoluta. Dueses corbates i d'ou.

A partir d'aquestes dues frases, que ara ten i reiquen a la dona a un segon pla i en passa a no tenir ni veu ni vot, es desenvolupa aquesta obra.

El bust de la dona està representat en el símbol que feres elles són capaces de sentir tant com aquest presat metàl. Al seu torn, la collita, però que buscareu encorsetar el cos de la dona i que es considera però per excel·lència de l'expressió, apares en aquest obra reiquen tant forma mateixa gràfics però encara més in-ter. El color utilitzat és el roig, que sempre s'ha associat al femení, però també a la passió i al dolor. Els braços de la collita que se suspèn al llarg, de noven brodats amb les dues frases entremortament combinades, també en color roig.

PERCEVAL GRAELLS

(Elx, 1983)

Perceval Graells (Elx, 1983) treballa i reflexiona entorn el guariment mitjançant l'acte de cosir. Empra la fibra vermella, una constant en la seva obra, com a fil conductor entre la vida i la mort, transitant entre la calma i el dolor. L'artista, a través de la pintura expandida i el tèxtil, ens parla de la fragilitat de la vida i de com s'enfronta als obstacles que va trobant pel camí.

Amb les seves paraules,

“Tracte d'emocionar a l'espectador a través de l'expressió del gest i el color. No intente descriure el que veig sinó expressar el que veig i com em sent a través d'aquestes observacions. [...] tracte de cercar equivalents visuals per a coses intangibles i personals, emocions, sensacions i pensaments. És, a través d'aquesta pintura gestual, on la meua vida interior ix a l'exterior, i com a resultat, expresse la meua visió personal del món.”

COSTA PLAZA

(Barcelona, 1964)

Costa Plaza realitza un exercici de recuperació i transformació de la seva obra, i és a través d'aquest gest que s'aproxima a la idea de guariment que vertebrava l'exposició. L'artista revisita quadres propis anteriors sobre els que aplica veladures (capes fines de pintura que ens permeten entreveure el que hi ha a les capes inferiors), produint obra nova que forma part de la sèrie *Geometria velada* i que trobem exposada a sala.

Amb les seves paraules,

“ve d'una obra ja recollida i guardada, on la textura malalta va quedar escampada per l'aparador tot emprant l'arravatament oclusiu. Ara, la forma geomètrica irreflexiva, on el silenci guia el procés fins al velat final, el permet experimentar la sensuïtat intel·lectual de la forma mínima.”

Podeu veure l'entrevista amb els artistes fent click [AQUÍ](#).

QUART TRIMESTRE
(setembre-desembre)

LA SEGUNDA COMUNIÓN

Tania Berta Judith

curada per Rosa Martínez

del 7 al 31 de setembre

Pintura i art tèxtil

Seleccionada a la 'Convocatòria d'Exposicions 2023'

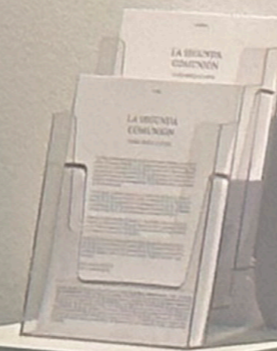
Aquesta exposició és fruit de la col·laboració entre l'artista **Tania Berta Judith** (Barcelona, 1988) i la curadora **Rosa Martínez** (Sòria, 1955).

La Tania va ser batejada amb tres noms a la parròquia de Santa Teresa de Jesús del barri de Carmel. La Rosa va fer la seva primera comunió a l'església del convent de les Mares Reparadores, actual Centre Cívic Pere Pruna, al barri de la Bonanova. Les seves famílies, emigrades des de diversos punts del sud d'Espanya i des de Castella, van trobar nous contextos per desenvolupar la seva vida a la ciutat de Barcelona.

Les genealogies emocionals, polítiques i econòmiques d'ambdues han quedat gravades als llençols heretats que la Tania borda amb diferents motius a diverses peces escultòriques de tela, *fanzines* i llibres, així com a les parets de l'antiga església del convent i als arbres que romanen al seu jardí. En un respectuós exercici de memòria i reparació, aquesta exposició celebra la possibilitat de transformar el propi destí a través de la creació, ja sigui artística o curatorial.

LA SEGUNDA COMUNIÓN

TANIA BERTA JUDITH

MARIA MARIA CATHALINA PAMIANA A GUEDA ANA JUANITA MARIA GRACIANA PA
MELCHORA ANA ISABEL MARIA JOSEFA ANGELA GINESA MARIA ROSA
CATHALINA MARIA JUANITA TALENCIA LUCIA JUANITA MARIA JUANITA MARIA EL
LUCIA CATHALINA GINESA MARIA SABINA JULIANA CATHALINA MARIA MARIA
MARIA MARIA MARIA JOSEFA CATHALINA CATHALINA TALENCIA JOSE
CATHALINA MARIA JUANITA MARIA JOSEFA GINESA JUANITA FRANCISCA
ANITA MELINA CATHALINA ROSALBA ESTEFANIA SABINA JULIANA LUCIA
MARIA CLEMENTA BEATRIZ APOLONIA ANTONIA ISABEL ROSA MARIA CONCEP
FRANCISCA ANA RAFAELA LOLA SOFIA RAFAELA RAFAELA TERESA ELQ

ASA CATHALINA CATHALINA ANTONA

MARIA MARIA FRANCISCA ANTON THOMAS
MARIA ANA MARIA MACHINA JUVANA

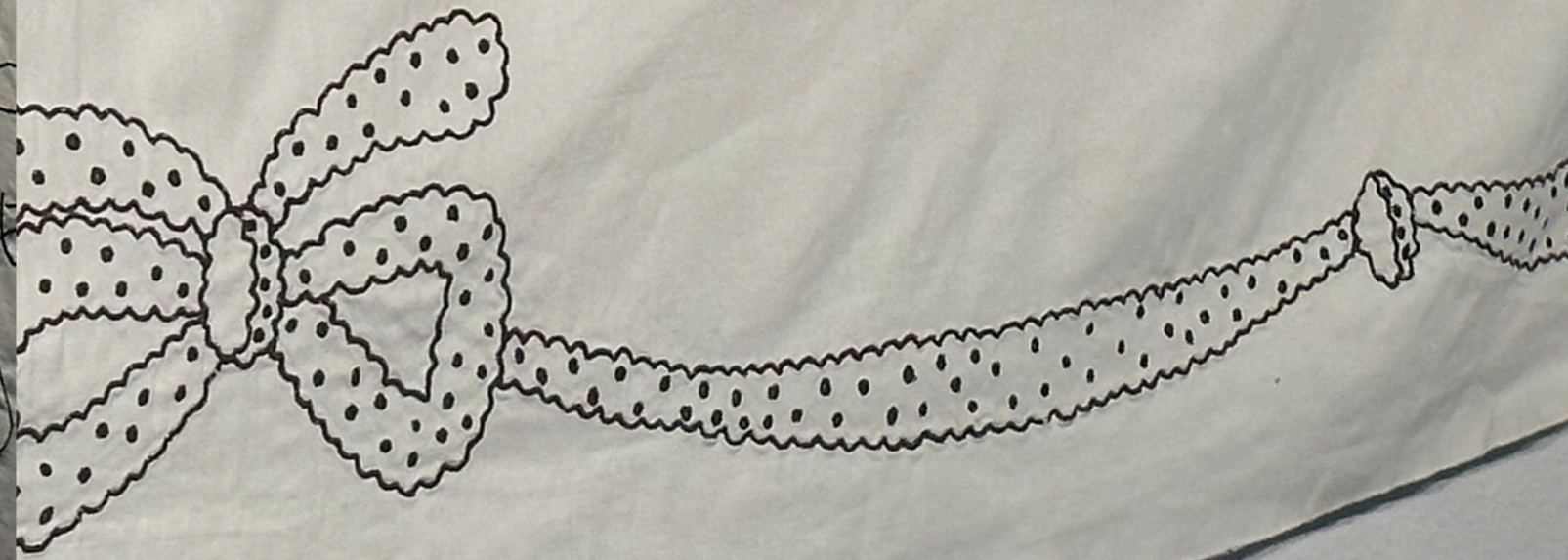
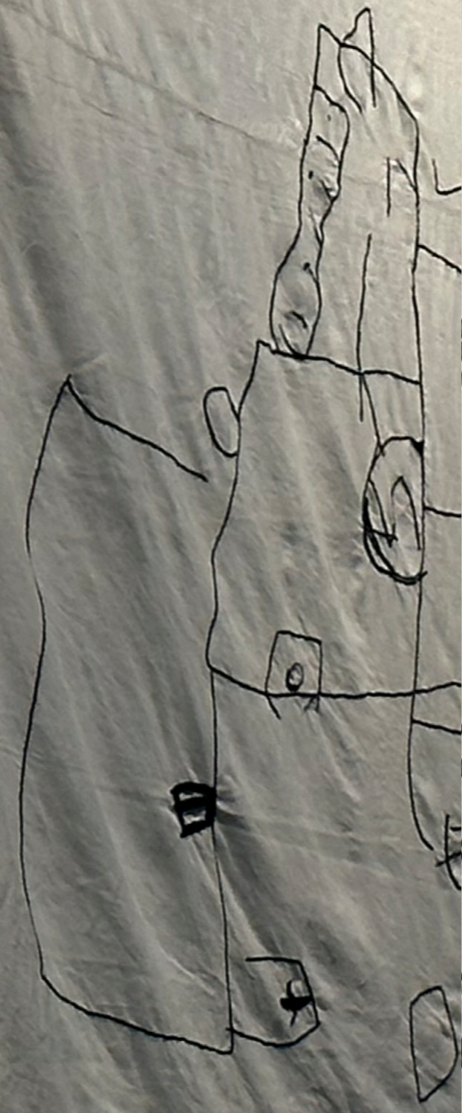
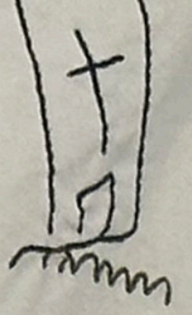
MARIA MARIA CATHALINA CATHALINA
MARIA MARIA RITA MARIA MARIA

MARIA MARIA VERA MARIA LINA SEBASTIAN
MARIA MARIA RITA MARIA MARIA

JUANA FIDELA JOSEFA

207
This is a list of names and their corresponding numbers, likely a catalog or inventory list. The text is small and partially obscured by the fabric.

Antequera

TANIA BERTA JUDITH

(Elx, 1983)

La **Tania Berta Judith** va néixer a Barcelona el 1988 i la van batejar amb tres noms de dona, tal com es feia abans. Ho van fer a la parròquia dedicada a Santa Teresa de Jesús, la dona que va explicar que déu també caminava entre olles.

Aquesta declaració posa al centre la primera gran lliçó d'economia feminista: que els treballs domèstics i els sabers dedicats a mantenir la vida tenen un valor fonamental. O dit d'una altra manera: que allò personal és polític. L'obra de la Tania és radicalment feminista: el seu camp de treball i d'experimentació artística és la restauració de les històries de les dones, que sovint han estat menyspreades per la historiografia. En tots els seus treballs, el brodat es converteix en una tècnica polititzada amb la qual reivindica els sabers de les dones, especialment els que han estat transmesos per una via matrilineal.

La seva pràctica va des de l'experiència personal i la pròpia genealogia fins a la reinterpretació de la història i del paper de les dones en la confecció del món. Enfront de la cultura i la paraula escrita, essencials per a la construcció del poder patriarcal i la normalització d'un món explicat des de l'androcentrisme, la Tania Berta Judith regira la jerarquia dels sabers il·lustrats i estructura un món simbòlic on l'oralitat adquireix poder, la intuïció es fa mètode i l'agulla broda altres santes escriptures. Actualment, podem trobar-la participant també a l'exposició "Venerades i temudes. El poder femení en l'art i les creences" (2023-2025), una exposició organitzada per Caixaforum i el British Museum.

ROSA MARTÍNEZ

(Barcelona, 1955)

La **Rosa Martínez** va néixer a Sòria el 1955 i va fer la seva primera comunió a l'església del convent de les Mares Reparadores, actual Centre Cívic Pere Pruna.

Actualment, és comissària, escriptora i assessora de col·leccions d'art. A més a més de comissariar diverses exposicions tant individuals com col·lectives, també ha treballat com a conferenciant i com a col·laboradora en catàlegs d'exposicions, revistes d'art i diaris.

Els inicis professionals de la Rosa Martínez es remunten al camp de l'educació, però dins de la seva llarga trajectòria es pot destacar, d'entre d'altres, l'organització de la 51 Biennial de Venècia (2005) amb 'Always a Little Further', la 5a Biennial Internacional d'Istanbul 'On Life, Beauty, Translations and Other Difficulties' (1997) o l'exposició 'Chacun à son goût' al Museu Guggenheim de Bilbao (2007). Actualment és comissària a "Venerades i temudes.

El poder femení en l'art i les creences" (2023-2025), una exposició organitzada pel Caixaforum i el British Museum.

QUART TRIMESTRE
(setembre-desembre)

SILENCI MATÈRIC

Joan B. Domènech

del 2 al 25 de novembre

Pintura

Seleccionada a la 'Convocatòria d'Exposicions 2023'

'Silenci matèric' és una exposició en la qual Joan B. Domènech mostra una selecció d'obra plàstica que té com a eix vertebrador explorar la idea del silenci.

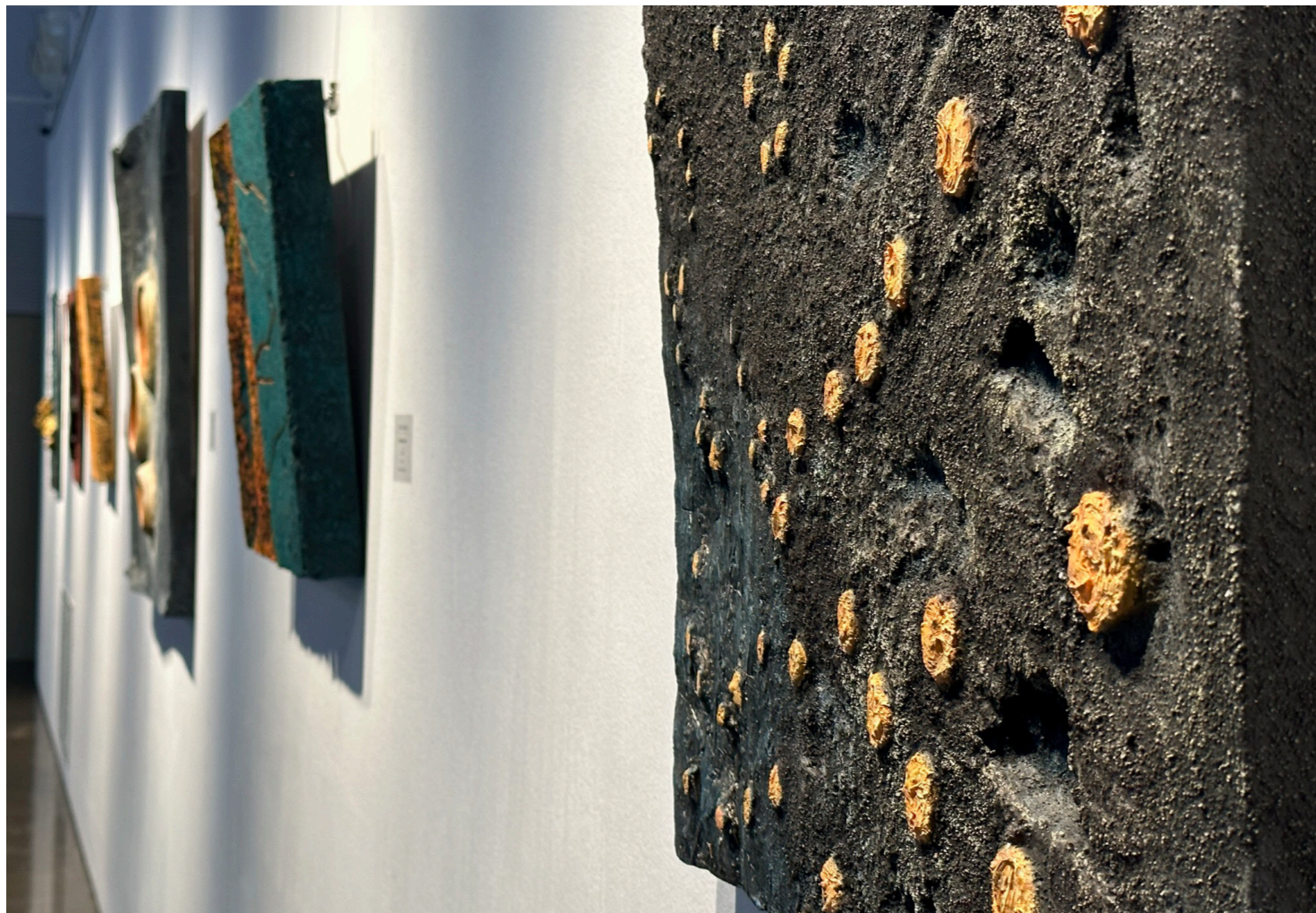
L'artista, músic i ebenista de formació, presenta una sèrie de peces que es troben en la confluència entre la pintura matèrica, caracteritzada per incorporar elements i materials no tradicionals, i l'abstracció lírica, predecessora de la pintura abstracta que pren la música com a forta font d'inspiració.

A través de recursos com la metàfora, la crítica i la suggestió, aquestes peces ens transmeten la seva forta càrrega simbòlica.

SILENCI MATÈRIC

JOAN B. DOMÈNECH

ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES

Inauguració i visita guiada
dijous 8 de juny a les 20h.

Actuació musical en directe de "Trombonia Free-Impro" + ballarina Sandra Artigas.

JOAN B. DOMÈNCH

(Vinaròs, 1974)

Artista multidisciplinari: músic, ebenista i artista plàstic. Llicenciat en música per l'Escola Superior de Música de Catalunya.

En els seus inicis va treballar la fusta des d'un vessant professional com a ebenista, adquirint profunds i variats coneixements de disseny aplicat i tractament de processos de pintat, que aplica i desenvolupa posteriorment en la seva faceta plàstica.

Aquest nou vessant artístic neix fruit de la passió per la pintura i l'observació d'artistes com Barceló o Tàpies, entre altres. I de la qual va sorgir l'exposició «harmonitzacions matèriques», en la Galeria d'Art de l'H10 de Barcelona 2016.

També ha estat motiu de gran inspiració l'obra plàstica i fotogràfica del polifacètic pianista, compositor i dramaturg Carles Santos amb qui ha treballat en diversos dels seus projectes i al qual va dedicar l'exposició «Santos, punxa'm!», a la sala d'exposicions de la Fundació Caixa Vinaròs 2017.

En l'actualitat exerceix com a professor del Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona i del Conservatori de Música de Manresa i és intèrpret freelance en diverses orquestres i formacions.

QUART TRIMESTRE
(setembre-desembre)

PINZELADES DE VIDA

23ª Exposició col·lectiva de la gent gran del districte

del 30 de novembre al 23 de desembre

Pintura

Exposició coordinada des del Centre Cívic Can Castelló

Com cada any per aquestes dates, i des que va obrir l'equipament fa 23 anys, acollim l'exposició dels treballs de l'alumnat dels tallers de pintura dels casals de gent gran del Districte.

Aquesta exposició acull tècniques i estils diversos que representen i mostren les inquietuds i interessos dels artistes participants.

En aquesta edició hem acollit un total de 50 artistes provinents de diverses entitats del districte.

PINZELADES DE VIDA

23ª EXPOSICIÓ COL·LECTIVA
DE LA GENT GRAN DEL DISTRICTE

MARIA ROMANI
L'Estret
2013
25 x 30 cm
Aquarel·la
Sobre paper

JOSEP M^o PORTABELLA
El mar
2013
25 x 30 cm
Aquarel·la
Sobre paper

DANIEL ROSSELLÓ
Paisatge de mar
2013
25 x 30 cm
Aquarel·la
Sobre paper

LOLA GARBAYO
Día de playa
2013
25 x 30 cm
Sobre tela

MERCHE POLI FIGUERES
Tackel
Oil on canvas
2007 cm
Gardí-Casas

LLUIS CAULA
Imaginacions
2007
Oil on canvas
40x30 cm
Gardí-Casas

REYES PUJOL-XICOY
Tarde de toros
2007
Oil on canvas
40x30 cm
Gardí-Casas

JOSEP CENCERRADO
Endaga
2007
Oil on canvas
40x30 cm
Gardí-Casas

En aquesta exposició han participat artistes provinents de:

CASAL CAN CASTELLÓ

CASAL CAN FÀBREGAS

CASAL SANT ILDEFONS

CENTRE CÍVIC L'ELÈCTRIC

CENTRE CÍVIC VIL·LA FLORIDA

ESPAICAIXA BONANOVA

ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES

Inauguració

dijous 30 de novembre a les 18h.

Actuació musical en directe dels alumnes de l'Escola de Música Can Ponsic.

Per a més informació sobre les nostres exposicions i la nostra convocatòria oberta pots consultar el nostre [web](#) o subscriure't al nostre [butlletí](#).

